

Sygn. akt II UZ 80/05

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Wagner

w sprawie z wniosku M. T.  
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.  
o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 lutego 2006 r.,  
zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Najwyższego  
z dnia 26 września 2005 r., sygn. akt II UK 38/05,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 26 września 2005 r., II UK 38/05, odrzucił kasację M. T. od postanowienia Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 16 listopada 2004 r., oddalającego jej zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 kwietnia 2004 r. w przedmiocie odrzucenia apelacji od wyroku tego Sądu z dnia 19 lutego 2004 r., jako niedopuszczalną.

Pełnomocnik M. T. zaskarżył to postanowienie zażaleniem, wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu zażalenia podniósł, że podtrzymuje swoje stanowisko o „naruszenie prawa materialnego, procesowego, konstytucyjnego, naruszenie praw człowieka”. Wskazał, że stan zdrowia skarżącej „czyni ją trwale i całkowicie na stałe

niezdolną do wykonywania jakiejkolwiek pracy, podróży, samodzielnej egzystencji, wymaga stałej i profesjonalnej opieki medycznej, stan zdrowia pogarsza się, nie rokuje poprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, nie będące postanowieniami w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie bądź postanowieniami wydanymi w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (art. 394<sup>1</sup> k.p.c.). Kończącymi postępowanie w sprawie są postanowienia zamykające drogę do wydania orzeczenia w danej instancji, rozstrzygającego istotę sprawy, a także takie, które kończą sprawę poddaną pod osąd, a więc dotyczące całości sprawy i będące ostatnimi orzeczeniami wydanymi w postępowaniu.

Zażalenie pełnomocnika M. T. jest prawnie niedopuszczalne. Postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie odrzucenia kasacji nie spełnia bowiem żadnego z kryteriów postanowień wymienionych w art. 394<sup>1</sup> § 1 i § 2 k.p.c. Oznacza to, że nie może ono zostać skutecznie zaskarżone poprzez wniesienie zażalenia do Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 394<sup>1</sup> § 2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.